

Stichting Tuchtrechtspraak Mediators

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK M-2022-12
van:

MEVROUW A.

wonende te X,
verder te noemen: klagster,

tegen:

MEVROUW B.

kantoorhoudende te Y,
verder te noemen: de mediator.

---

1. De procedure

Na beëindiging van de klachtprocedure bij het MfN-register per 29 september 2022 heeft klager op 14 november 2022 een klacht (met producties 1 tot en met 9) over de mediator bij de Tuchtcommissie ingediend. Bij e-mail van 25 november 2022, met als bijlage productie 6C, heeft klagster haar klacht uitgebreid. Op 29 november 2022 heeft klagster nog een (ongenummerde) productie toegezonden.

De mediator heeft op 7 december 2022 een verweerschrift ingediend.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 10 maart 2023. Hierbij waren klager en de mediator aanwezig. De mediator werd bijgestaan door mr. C.

2. Enkele vaststaande feiten

- a. De mediator heeft klagster en haar ex-partner bijgestaan in een echtscheidingskwestie, teneinde te komen tot overeenstemming over het voortgezet gebruik van de echtelijke woning, de partnerbijdrage, de verdeling van de huwelijksgoederengemeenschap en de pensioenverevening. De kwestie zag op een financieel omvangrijke verdeling en vooral de waardering en overname van aandelen van vennootschappen/ondernemingen. De verwijzing naar mediation kwam tot stand tijdens de procedure tussen klagster en haar ex-partner bij de rechtbank Z.
- b. Het eerste mediationgesprek heeft plaatsgevonden op 29 november 2021.
- c. Op 9 maart 2021 is ter waardering van de aandelen een valuator benoemd.
- d. Bij e-mail van 12 april 2022 heeft klagster de mediation beëindigd.

3. De klacht en het verweer

De klacht

Kort samengevat ziet de klacht op het volgende.

Klaagster stelt dat zij bij de verwijzing door de rechtbank vooraf een op fiscaal gebied deskundige mediator had geëist en dat de mediationfunctionaris van de rechtbank haar heeft bevestigd dat de mediator de vereiste kennis in huis had. Het tegendeel bleek echter waar te zijn. De mediator heeft klaagster steeds doorverwezen naar fiscalisten ter beantwoording van fiscale zaken.

Klaagster verwijt de mediator ook dat zij voor de mediationovereenkomst niet het (standaard)rechtbankmodel heeft gebruikt en de mediationovereenkomst eenzijdig, zonder overleg met partijen, heeft opgesteld. De getekende mediationovereenkomst heeft klaagster pas later op verzoek van haar advocaat ontvangen. Die bleek van het rechtbankmodel af te wijken.

De mediator heeft volgens klaagster ook niet juist gehandeld met betrekking tot de benoeming van de valuator. Zij is daarbij niet tussen partijen in gaan staan, heeft zich niet aan de regel gehouden dat zij geen beslissingen mag nemen over de inhoud van het conflict, was niet terughoudend in het geven van haar mening/advies en heeft jegens klaagster niet transparant gehandeld. De mediator heeft zich aldoende sturend opgesteld en klaagster onder druk gezet om in te stemmen met de valuator die zij voorstelde. De aan de valuator verstrekte opdracht is niet vooraf met klaagster besproken en de inhoud van de opdracht was voor klaagster onduidelijk. Er was ten opzichte van klaagster geen transparantie. Dat gold ook voor de informatie die aan de valuator is verstrekt en het feit dat klaagster niet betrokken werd bij de totstandkoming van het rapport. Het rapport van de valuator is niet anders dan een partijrapport van de ex-partner van klaagster. Het rapport heeft niets opgelost. Het is op ondeugdelijke wijze, zonder hoor en wederhoor, tot stand gekomen, waarbij belangrijke informatieverstrekking achterwege is gebleven en de onderliggende stukken waarop de waardering gebaseerd was niet aan klaagster zijn verstrekt.

Klaagster heeft de mediator om goedkeuring verzocht voor het opstarten van een kort geding tegen haar ex-partner. De mediator heeft dat verzoek niet behandeld, maar klaagster doorverwezen naar haar advocaat. Dit acht klaagster onjuist, omdat in het MfN-Mediationreglement staat dat men jegens elkaar tijdens de mediation geen rechtszaak mag beginnen.

Klaagster verzoekt de Tuchtcommissie om de mediator te verplichten klaagster in het bezit te stellen van alle stukken die aan de valuator zijn overhandigd.

In de aanvulling op de klacht bij e-mail van 25 november 2022 heeft klaagster aangevoerd dat de valuator niet bevoegd was om als rechtbankdeskundige op te treden, terwijl dat voor klaagster een harde eis was en de mediator haar per mail had bevestigd dat de valuator een rechtbankdeskundige was.

Het verweer

De mediator stelt dat zij veel ervaring heeft op het gebied van complexe financiële geschillen in verdelingszaken, maar geen fiscalist is. Klaagster heeft bij de rechtbank navraag gedaan over de deskundigheid van de mediator en is daarna akkoord gegaan. Als mediator staat zij niet tevens als fiscalist ingeschreven bij de rechtbank of bij het MfN-register. Zij heeft partijen

daar ook voortdurend op geweest. Om die reden heeft zij klaagster voor beantwoording van haar fiscale vragen naar een fiscalist doorverwezen.

De mediator stelt dat zij gebruik heeft gemaakt van het model mediationovereenkomst van de MfN. De inhoud van de overeenkomst is met partijen besproken en zij hebben de overeenkomst tijdens de eerste bijeenkomst ondertekend. Klaagster heeft nooit kenbaar gemaakt dat zij het met de inhoud van deze overeenkomst niet eens was. Van het eenzijdig opstellen van de overeenkomst is geen sprake geweest.

Aangezien partijen van mening verschilden over de waarde van de aandelen, is in overleg met en instemming van partijen de valuator ingeschakeld die bindend zou adviseren. Aan klaagster is uitdrukkelijk de mogelijkheid voorgehouden dat zij ter ondersteuning tijdens het onderzoek door de deskundige gebruik kon maken van een coach of een eigen financieel deskundige, maar dat wilde klaagster niet. Nog voordat het rapport van de valuator gereed was, heeft de mediator haar werkzaamheden moeten neerleggen vanwege de aansprakelijkheidsstelling en onheuse bejegening door klaagster.

De mediator betwist dat zij niet voortvarend te werk is gegaan. Er zijn meer gesprekken gevoerd, er is informatie opgevraagd en uitgewisseld, en er zijn gespreksverslagen opgesteld. Op e-mails en verzoeken van klaagster is door haar steeds adequaat gereageerd. De mediator heeft klaagster meerdere keren uitgelegd dat zij als mediator geen toestemming kan geven voor een kort geding dat klaagster wilde aanspannen tegen haar ex-partner en haar daarvoor terecht naar haar advocaat doorverwezen. Klaagster is voorts uitgenodigd voor een overleg op kantoor, in bijzijn van de advocaten, maar daar wilde zij niet (meer) van weten.

De valuator heeft volgens de mediator zelfstandig en onafhankelijk gehandeld en heeft rechtstreeks met partijen gecommuniceerd. Bij de waardering heeft de mediator geen actieve rol gespeeld. Het was de mediator niet bekend dat de valuator geen rechtbankdeskundige is. Voor de deskundigheid van de valuator acht zij dat niet relevant.

Tot slot merkt de mediator op dat haar bij herhaling is gebleken dat klaagster moeite had de positie van haar als onafhankelijk professional te respecteren. Volgens de mediator heeft dat te maken met de grote verdenkingen (van fraude en oplichting waarmee in de ondernemingen grote bedragen zouden zijn gemoeid) die klaagster jegens haar ex-partner koestert. Het feit dat de mediator niet kon toegeven aan pogingen van klaagster om ten behoeve van klaagster bepaalde belangen te dienen, standpunten in te nemen en oordelen te geven, leek klaagster niet te willen begrijpen of accepteren. Dat heeft geleid tot ernstige beschuldigingen aan het adres van de mediator die ongegrond zijn.

4. De beoordeling

De deskundigheid van de mediator

Voorafgaand aan de eerste bijeenkomst van de mediator met partijen heeft klaagster met het mediationbureau van de rechtbank gemaild over de vereiste deskundigheid van de mediator. Het mediationbureau heeft bij mail van 12 november 2021 aan klaagster bericht dat de rechtbank een kundige mediator heeft aangesteld, en daarbij een link naar gegevens van de mediator toegezonden. Klaagster heeft hierop op 14 november 2022 aan het mediationbureau gemaild dat een fiscaal en juridisch sterk onderlegde mediator met heel veel kennis van zaken voor haar van groot belang is en dat zij het ontbreken van juist die kennis een groot gemis vindt in de profielschets van de mediator.

In de mail van 8 november 2022 heeft de rechtbank klaagster bericht dat de medewerker van het mediationbureau zich de procedure van klaagster nog kon herinneren en vooral de zorgen van klaagster over de financiële kennis van de mediator. Op klaagsters verzoek heeft de medewerker indertijd telefonisch contact gehad met de mediator, die toen heeft

bevestigd dat zij de financiële deskundigheid in huis had. Dat heeft de medewerker vervolgens aan klaagster telefonisch medegedeeld, waarna klaagster heeft ingestemd met de mediation.

Uit deze gang van zaken maakt de Tuchtcommissie op dat klaagster voorafgaand aan de eerste mediationbijeenkomst bij de rechtbank navraag heeft gedaan over de expertise van de mediator. Daardoor beschikte zij, zo mag worden aangenomen, over de juiste informatie over de expertise van de mediator. Dit blijkt ook uit het ter zitting gebleken feit dat klaagster tijdens het eerste gesprek met de mediator, dat drie uur duurde, de door haar verlangde fiscale deskundigheid van de mediator dan wel haar twijfel daarover, niet meer aan de orde heeft gesteld. Niet gebleken is dat de mediator over haar expertise onjuiste informatie aan klaagster heeft gegeven. De mediator heeft juist gehandeld door klaagster, ter beantwoording van haar fiscale vragen, te verzoeken zich tot een fiscalist te wenden.

Dit geldt ook voor de instructie van de mediator aan partijen om zich voor inhoudelijke adviezen te wenden tot hun advocaten, bijvoorbeeld over het voornemen van klaagster tot het aanspannen van een kort gedingprocedure tegen haar ex-partner. Weliswaar staat in de mediationovereenkomst en het MfN-Mediationreglement dat partijen zich tijdens de mediation jegens elkaar en de mediator verbinden zich te onthouden van acties of gedragingen die de mediation in ernstige mate bemoeilijken of belemmeren en dat er in beginsel geen nieuwe procedures zullen worden gestart, maar het is niet aan de mediator om een van partijen te adviseren, te verbieden of toe te staan een procedure te beginnen. De mediator heeft juist gehandeld door zich te onthouden van een inhoudelijke reactie op het verzoek van klaagster en haar voor advies te verwijzen naar haar advocaat. Hooguit had zij klaagster kunnen wijzen op de mogelijke consequenties van een nieuwe juridische procedure voor (de voortgang van) de mediation maar door dat niet te doen, heeft zij niet klachtwaardig gehandeld.

De Tuchtcommissie concludeert dat de klachten met betrekking tot de deskundigheid van de mediator en de doorverwijzing van klaagster naar haar advocaat en fiscalist ongegrond zijn.

De totstandkoming van de mediationovereenkomst

De lezingen van klaagster en de mediator met betrekking tot de gang van zaken bij de totstandkoming van de mediationovereenkomst lopen sterk uiteen. Vast staat in elk geval dat tijdens de eerste bijeenkomst een overeenkomst volgens het MfN-model is ondertekend.

Niet duidelijk is of de overeenkomst in enkelvoud of in drievoud is opgemaakt, maar dat acht de Tuchtcommissie niet relevant. Volstaan kan worden met ondertekening van één overeenkomst. Of en zo ja wanneer een gescand of gekopieerd exemplaar van de getekende overeenkomst vervolgens naar klaagster is gestuurd, is niet duidelijk geworden. De mediator heeft gesteld dat zij dat altijd doet, maar uit de mail van de advocaat van klaagster van 26 juli 2022, waarin deze de mediator vraagt of er sprake is van een ondertekende mediationovereenkomst, lijkt afgeleid te kunnen worden dat zij de getekende overeenkomst mogelijk niet na ondertekening heeft verzonden. Deze onduidelijkheid behoeft geen nader onderzoek omdat het (eventuele) verzuim van de mediator om de mediationovereenkomst na ondertekening aan klaagster te geven of toe te zenden geen tuchtrechtelijke fout is. Dit geldt in het bijzonder in dit geval omdat de mediator de mediationovereenkomst op eerste verzoek aan de advocaat van klaagster heeft verstrekt. Dat het klaagster toen gebleken is dat niet het rechtbank- maar het MfN-model voor de mediationovereenkomst is gebruikt, is geen reden de mediator enig verwijt te maken. Het staat de mediator vrij gebruik te maken van het MfN-model en niet van het rechtbankmodel.

Tijdens de zitting heeft de mediator een indruk gegeven van de inhoud en lange duur van de eerste mediationbespreking. Daarmee heeft zij duidelijk, en voldoende overtuigend, weersproken dat de inhoud van de mediationovereenkomst niet met partijen zou zijn besproken.

De Tuchtcommissie concludeert dat de klacht met betrekking tot de totstandkoming van de mediationovereenkomst ongegrond is.

De opdracht aan de valuator

De Tuchtcommissie neemt als uitgangspunt dat de waardering van de aandelen die tot het huwelijksvermogen behoorden een belangrijk, zo niet het belangrijkste, financiële geschil tussen partijen was.

Het was voor de mediator van meet af aan duidelijk dat het voor klaagster erg belangrijk was dat de valuator beschikte over de volgens klaagster relevante en juiste financiële stukken en dat zij op dat punt (door klaagster de bewijslast genoemd) volledige transparantie wenste. Hierover bestond tussen klaagster en haar ex-partner tijdens de mediation voortdurend verschil van mening.

De mediator was zich ervan bewust dat er sprake was van groot wantrouwen van klaagster jegens haar ex-partner. In haar mail van 10 januari 2022 heeft de mediator daarom voorgesteld om twee deskundigen te benoemen die kunnen beoordelen welke stukken er nodig zijn om tot een goede waardering te komen. Deze deskundigen zouden, aldus de mediator in deze mail, alle informatie die zij nodig achten kunnen opvragen en inzien. Tevens zouden de deskundigen bij de gesprekken aanwezig kunnen zijn. Eén van die deskundigen zou er dan alleen voor klaagster zijn, zodat er ruime aandacht zou zijn voor haar informatieachterstand ten aanzien van de diverse b.v.'s en de ondernemingen.

Dat klaagster vervolgens niet inging op het voorstel van de mediator om ter ondersteuning van haar een tweede deskundige in te schakelen, ontsloeg de mediator niet van haar verplichting om erop toe te zien dat er ten aanzien van de afspraak over de keuze van een valuator, de inhoud van zijn opdracht en de door hem in acht te nemen voorwaarden sprake was van een gelijkwaardige positie van klaagster en haar ex-partner en dat er ten aanzien van de afspraak volledige transparantie zou zijn. Dat heeft de mediator niet in voldoende mate gedaan.

Allereerst heeft de mediator, voorafgaand aan de inschakeling van de valuator, klaagster per e-mail van 27 december 2021 meegedeeld dat de door haar voorgestelde deskundigen (waaronder de uiteindelijk benoemde valuator) rechtbankdeskundigen zijn. Deze mededeling blijkt onjuist, omdat de benoemde valuator geen rechtbankdeskundige is. Klaagster, voor wie deze kwaliteitseis belangrijk was, is hierdoor op het verkeerde been gezet.

In de tweede plaats valt op dat de opdrachtbevestiging van de valuator van 9 maart 2022 alleen aan de vennootschap van de ex-partner van klaagster is gericht waarvan de aandelen (ook) gewaardeerd dienen te worden. Klaagster staat in de opdrachtbevestiging niet als mede-opdrachtgever van de deskundige genoemd. De opdrachtbevestiging bevat relevante informatie over de inhoud van de opdracht en de voorwaarden waaronder deze wordt uitgevoerd, zoals bijvoorbeeld de peildatum van de waardering van de aandelen. Uit de opdrachtbevestiging blijkt niet welk aandeel klaagster zou kunnen hebben in de (aanlevering of beoordeling van) financiële informatie op basis waarvan de waardering zou worden gedaan. Evenmin blijkt dat de waardering voor de ex-partner en klaagster als bindend heeft te gelden.

In de derde plaats blijkt uit de e-mailwisseling van 31 maart 2022 tussen klaagster en de valuator dat de valuator haar pas, nadat zij hierom had gevraagd, een exemplaar van de al door haar ex-partner ondertekende opdracht heeft toegezonden. Ook blijkt dat de valuator op dat moment al aanzienlijk met zijn werkzaamheden was gevorderd zonder dat klaagster daarvan wist. Het daaropvolgende verzoek van klaagster aan de valuator om toezending van de door haar ex-partner ingebrachte stukken, heeft de valuator afgewezen met als reden dat hij geen informatie over en weer tussen partijen deelt, maar dat hij in zijn rapport zal refereren aan de documenten die relevant zijn geweest voor de waardering.

Gegeven deze feiten is het begrijpelijk dat klaagster de valuator heeft laten weten dat zij zich ernstige zorgen maakte over de totstandkoming van de opdrachtbevestiging. Zij heeft ook bezwaar gemaakt tegen de gehanteerde ingangsdatum van het onderzoek en tegen het niet delen van informatiebronnen die in het onderzoek door de valuator zouden worden gebruikt.

Uit deze gang van zaken maakt de Tuchtcommissie op dat er door de mediator onvoldoende op is toegezien dat er tussen partijen (volledige) overeenstemming was over de inhoud van de

opdracht aan de valuator, de bij zijn waardering te hanteren gegevens en uitgangspunten en de werkwijze van de valuator.

Omdat de waarde van de aandelen het heikele punt tussen klaagster en haar ex-partner was, is het niet te begrijpen dat de door de mediator gestelde afspraken tussen partijen over i) het bindende karakter van de waardering, ii) de positie van klaagster als mede-opdrachtgeefster, iii) de door de valuator te hanteren peildatum voor de waardering van de aandelen en iv) de status van het rapport in het geval van voortzetting van de gerechtelijke procedure, niet duidelijk en schriftelijk zijn vastgelegd.

Dat de door de valuator gehanteerde peildatum reeds in de beschikking van de rechtbank is vastgesteld, zoals de mediator stelt, is niet het geval. In deze beschikking is alleen gesproken over de taxatiewaarde van de woning per 29 september 2020.

De mediator heeft toegelicht dat haar rol beperkt is tot procesbegeleider. Dat is een te beperkte taakopvatting. Het is juist dat de mediator niet verantwoordelijk is voor de werkwijze van een door partijen ingeschakelde deskundige/bindend adviseur, maar de mediator heeft wel een taak voor de transparante vastlegging van de afspraak tussen partijen die aan de opdracht aan de deskundige ten grondslag ligt, temeer omdat die opdracht een essentieel onderdeel van het geschil tussen partijen betrof.

De Tuchtcommissie is van oordeel dat de mediator gedragsregel 8 (Werkwijze) en gedragsregel 2 (Transparantie) niet voldoende in acht heeft genomen. Zij heeft het verloop van het mediationproces rondom de inschakeling van de valuator onvoldoende bewaakt en er onvoldoende op toegezien dat sprake was van een evenwichtige behandeling van die kwestie waarbij partijen op gelijkwaardige wijze aan bod komen en die leidt tot een duidelijke vastlegging van de door partijen gemaakte afspraak. Van die vastlegging is in het geheel geen sprake geweest.

Overige klachtonderdelen

Dat de mediator zich niet aan de regel zou hebben gehouden dat zij geen beslissingen mag nemen over de inhoud van het conflict, dat zij niet terughoudend zou zijn geweest in het geven van haar mening/advies en dat zij zich sturend zou hebben opgesteld en klaagster onder druk zou hebben gezet om in te stemmen met de valuator, zoals klaagster stelt, is voor de Tuchtcommissie niet komen vast te staan. Evenmin is komen vast te staan dat de mediator onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. De desbetreffende klachten zijn ongegrond.

Slotsom

Gelet op het hiervoor overwogene zal de Tuchtcommissie de klacht gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond verklaren. De Tuchtcommissie zal aan de mediator de maatregel van berisping opleggen. De onduidelijkheid op essentiële punten van de afspraak tussen klaagster en haar ex-partner die aan de inschakeling van de deskundige ten grondslag ligt, valt de mediator aan te rekenen.

Klaagster verzoekt de Tuchtcommissie nog om de mediator te verplichten klaagster in het bezit te stellen van alle stukken die aan de valuator zijn overhandigd. De Tuchtcommissie kan echter slechts de in artikel 7 van het Reglement Stichting Tuchtrechtspraak Mediators genoemde maatregelen opleggen. Tot het geven van een bevel om stukken te overleggen, is de Tuchtcommissie niet bevoegd.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klacht gedeeltelijk gegrond en gedeeltelijk ongegrond;
- legt op de maatregel van berisping.

Aldus beslist op 17 mei 2023 door mr. H.M.M. Steenberghe, voorzitter, J.G. de Roos (werkzaam als mediator) en C. Durieux (werkzaam als mediator), leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Niesen, secretaris, en ondertekend door de voorzitter.